

בעניין : מר **אבו סאלם (ת.ז. מס' 3)** (**ממחנה עסקר - שכם**)

ע"י ב"כ עוה"ד מואייד מיעארי ו/או ת. ג'בארין
שמענם להמצאת כתבי בי-דין הינו
רח' אל-זהראא' 2, ת.ד. 1634, ירושלים
טל': 02-6262638, פקס': 02-6289109

- נגד -

1. מדינת ישראל
2. צבא ההגנה לישראל
3. שירות הביטחון הכללי - שב"כ
4. שירות בתי הסוהר

שניהם ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים

מהות התביעה: נזיקית - נזקי גוף שלא לפי הפלת"ד.
סכום התביעה: להערכת בית המשפט.

כ ת ב ה ת ב י ע ה

1. התובע בתביעה דנן יהיה מיוצג על-ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים:

3. התובע הינו יליד 10/8/1988, תושב מחנה עסקר בשכם, רווק, ובמועדים הרלוונטיים לתביעה דנן הוא היה בן 21 שנים בלבד.
4. הנתבעת 1 (להלן הנתבעת), מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולות כוחות הביטחון מטעמה.
5. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות בטחון ו/או חיילים ו/או שוטרי מג"ב ו/או שוטרים בכחול ו/או אנשי שירות הביטחון הכללי ו/או אנשי ביטחון אחרים, בין היתר, הנתבעים 2-4 וכל אורגן הכפוף להם ו/או העובד ברשותם ו/או בחצריהם ו/או באחריותם ו/או בהנחייתם ו/או בפיקוחם, ולרבות רופאים ו/או אנשי מקצוע אחרים, תראה כמיוחסת לנתבעת מכח תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכח יחסי עבודה ו/או מכח ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של אותם גורמים ו/או מכח אישורם למעשים אלה.

הקדמה כללית:

6. התביעה דנן מציגה תמונה קשה ביותר של התעללות בעצורים ושימוש באמצעי חקירה פסולים תוך הפעלת לחצים פיזיים ונפשיים על הנחקר!!! המקרה בתיק דנן הינו אחד המקרים הרבים שבהם עצורים ונחקרים פלסטינים נופלים קורבנות ליחסם הבלתי חוקי והבלתי אנושי של הנתבעים ואורגניהם, וזאת במטרה להוציא מפייהם "הודאה" בכוח!!
7. התנהגותם של הנתבעים ואורגניהם, כפי שתיחשף להלן, תואמת תורת התנהגות עוינת אשר מבוססת על הפעלת כוח פיזי בלתי חוקי על עצור ולאחר מכן הפעלת אמצעי חקירה

פסולים המבוססים על שבירת רוחו של הכלוא באמצעות גרימת הלם, פחד וחרדה, תוך ניתוקו מכל נקודת אחיזה בחייו הרגילים וחשיפתו לתנאים של חסך חריף בגירויים חושיים, בתנועה ובקשר אנושי. תוצאת השימוש בשיטות אלה היא גרימת רגרסיה נפשית והפיכת הכלוא לחומר ביד החוקר.

8. התנהגות הנתבעים שתואר בגוף התביעה מהווה, לכל הדעות, יחס אכזרי, בלתי אנושי ומשפיל המגיע עד כדי עינויים של ממש.

9. זאת ועוד, אמצעי החקירה שבוצעו ע"י הנתבעים הנם פסולים לא רק לפי הדין הבינלאומי ההומניטרי אלא גם לפי הדין הישראלי אשר יצק במשך השנים הלכה ברורה בדבר איסור שימוש באמצעי חקירה פסולים ועינויים. יפים לעניין זה דבריו של כב' הש' ברק בבג"צ 5100/94 הוועד נגד עינויים בישראל ואח' נ' ממשלת ישראל ואח', פ"ד נגד (4) 817, אשר קבע מהי חקירה סבירה, ובלשונו:

"חקירה סבירה היא חקירה ללא עינויים, ללא יחס אכזרי או בלתי אנושי כלפי הנחקר, וללא יחס משפיל כלפיו. חל איסור על שימוש באמצעים "ברוטאליים ובלתי אנושיים" במהלך החקירה ... כבוד האדם הוא גם כבוד של האדם הנתון לחקירה ... מסקנה זו עולה בקנה אחד עם המשפט הבינלאומי ההסכמי – אשר ישראל צד לו – האוסר על שימוש בעינויים (torture) ב"יחס אכזרי ולא אנושי" (cruel, inhuman treatment) וב"יחס משפיל" (degrading treatment) ... איסורים אלה הם "מוחלטים". אין להם "חריגים" ואין בהם איזונים. אכן אלימות כלפי גופו או נפשו של הנחקר אינה מהווה אמצעי סביר בחקירה ... (שם, עמ' 836)

תולדות המקרה:

10. בסמוך לשעה 2:30 לאחר חצות, ביום 13/1/09, נכנסו כוחות ביטחון של הנתבעת לביתו של התובע והעירו אותו משנתו. התובע נעצר וידיו נאזקו באזיקוני פלסטיק לאחור ועינו כוסו, והחיילים ערכו חיפוש בבית.

11. בבגדי שינה ויחף, הוא הוצא מן הבית מבלי לאפשר לו לנעול נעליים ו/או להחליף בגדים, זאת למרות שבאותה עת ירד גשם והלילה היה מאוד קר.

12. אחד מהכוח הזדהה בפני התובע כ"קפטן תמיר" והוא זה שניהל את המעצר. הנ"ל הוליד את התובע, בליווי אנשי ביטחון נוספים, בשדה, לאורך עשרות מטרים, וגרם לו לבוסס בשלוליות ובבוץ.

13. כעבור מס' דקות העמיד קפטן תמיר את התובע בתוך שלולית מים, ושאל אותו איך הוא בוחר למות!! התובע, כולו מבוהל ורועד, ענה כי הוא אינו רוצה למות, אך קפטן תמיר המשיך בשלו ומסר לתובע כי הוא בא כדי להרוג אותו וכי הוא רוצה שיגיד לו כיצד הוא בוחר למות! התובע, שהיה בטוח כי חייו הגיעו לסופם וכי קפטן תמיר הולך לממש את כוונותיו, ענה בייאוש כי הוא משאיר לו את ה"בחירה".

14. אז, במשך דקות ארוכות, הוטחה אלומת אור חזק לעבר פניו של התובע, אשר היה משוכנע כי ברגעים אלה ממש הולך קפטן תמיר לממש את זממו ולהוציאו להורג בשדה! דמו של התובע קפא, והוא החל להתפלל ולקרוא פסוקי קוראן, וכן החל להיפרד מבני משפחתו אחד אחד.

15. לאחר זמן, ובעוד התובע נפרד מחייו וממתין למותו, פרץ קפטן תמיר בצחוק ואמר שאינו רוצה לירות בו, וכי הוא בא כדי לעצור אותו בלבד. החיילים שליוו אותו הצטרפו ל"חגיגת הצחוק" והם התמוגגו בהנאה, תוך שהתובע מרגיש השפלה וביזוי שאין אדם יכול לסבול!

16. רק בשלב זה, לאחר שחייו של התובע ניצלו, ביקש קפטן תמיר את תעודת זהותו של התובע. התובע ענה כי היא נותרה בביתו, ואז נשלח חייל להביאה מהבית. הורי התובע נתנו לחייל את תעודת הזהות, וכן נעליים ומעיל עבור התובע.

17. למרות מזג האוויר הגשום והקור, החיילים החזיקו במעיל והנעליים משך שעות ארוכות, והם מסרו אותם לתובע רק בהגיעם למתקן המעצר בחווארה, ובכל אותן שעות לילה קרות וגשומות נותר התובע סובל מקור עז מול עיניהם של החיילים.

18. התובע הושכב על רצפת הרכב הצבאי כשפניו כלפי מטה, ואחד החיילים שנסעו עימו דרך על כתפו ואחרים קיללו אותו בקללות גסות.
19. התובע הובל למחנה כליאה שם הוא הוכנס לרופא אשר בדק אותו גופנית ומסר לו כי הוא נמצא בחווארה.
20. לאחר כשעה, הגיע כוח "נחשון" ולקחו את התובע למתקן החקירות בפתח-תקווה.
21. התובע הוכנס לתא מעצר ולאחר מס' שעות הובא לחדר החקירות. הוא הושב על כיסא וידיו נאזקו לאחור. לאחר מס' דקות נכנס חוקר בשם "ארד" אשר אמר לתובע כי הוא אינו רוצה לשאול אותו שאלות אלא ימתין עד שהתובע "יבין" מה רוצים ממנו ואז יגיד להם!! החוקר אמר לתובע כי הם יכולים להחזיק אותו ל-90 ימים אשר ניתנים להארכה, ומיד לאחר מכן עזב את החדר.
22. לאחר כ-15-10 דקות חזר החוקר "ארד" לחדר ושאל את התובע האם יש לו מה לספר, וכשענה הנ"ל בשלילה הורה החוקר להחזיר אותו לתא המעצר בבידוד.
23. יום למחרת הוכנס התובע שוב לחדר החקירות שם נפגש פעם נוספת עם החוקר ארד אשר התעסק במחשב שהיה לפניו. הנ"ל ישב מבלי שהפנה שאלה כלשהי לתובע ולאחר כשעה וחצי הוא הורה להחזיר אותו לצינוק.
24. כך נמשכה "חקירת" התובע לכשבוע ימים, וביום השמיני הוא הובא להארכת מעצר בסאלם.
25. לאחר שחזר התובע מהארכת המעצר, הוא נחקר ע"י החוקר "ארד" ו"המייג'ר" שהצטרף אליו. השניים איימו עליו שאם לא יודה הוא יישלח ל"חקירה צבאית סודית" כי הם אינם מוסמכים לנהל חקירה כזו!! איומים אלה הפחידו את התובע וגרמו לו לחשוש לחייו וכן לחשוד כי הוא צפוי להישלח לגורל לא ידוע!
26. התובע ביקש לברר מה הם רוצים לדעת, ואולם הנ"ל השיבו כי הוא יודע וכי עליו לספר מה שהוא יודע שהם רוצים!!! כן זה נמשך כשעתיים ולבסוף אמרו החוקרים לתובע כי כנראה הוא יקבל מינהלי ומיד החזירו אותו לצינוק.
27. שיטה זו נמשכה ימים ארוכים, והיא גרמה לתובע להרגיש פחד, לחץ ואי וודאות, עד שביום ה-17 למעצרו הוא רשם הודעה.
28. מהאמור עולה תמונה מחרידה של הפעלת משטר הפחדה ואיומים כלפי התובע במטרה לשבור את רוחו. הולכת התובע בליל חורף בבגדי שינה ויחף בשדה פתוח בגשם ובבוץ, הימנעות מלאפשר לו להגן על עצמו באמצעות הלבוש ששלחו לו הוריו, הובלתו כחפץ שרוע על רצפת הרכב, דריכה עליו והטחת קללות גסות כלפיו, והעמדתו במצב בו ניתן לו להבין שהוא מוצא להורג, תוך השפלתו ורמיסת כבודו, הם מעשים נבזיים ומחפירים, אכזריים, בלתי אנושיים ומשפילים באופן קיצוני ביותר, והם מהווים, לפי כל מבחן אפילו המקל, "עינויים" אסורים המנוגדים לדין הבינלאומי והפנימי כאחד.
29. כמו כן, ניהול משטר חקירות אשר חורג מגדר חקירה סבירה, ואשר מטרתו להתיש את הנחקר ולשבור את רוחו תוך הפעלת לחצים פסולים ואיומים בדבר "חקירה צבאית" והעלמתו לגורל לא ידוע, עולה כדי התעללות ועינויים אסורים על-פי דין.

טיפול הרשויות בתלונת התובע:

30. ביום 4/6/09 פנה המוקד בתלונה אל סגן דין שניידמן, קצין חקירות במצ"ח שומרון, ואל הממונה על המבתי"ן בפרקליטות המדינה הגב' רחל מטר.

העתק התלונות שלעיל רצ"ב כנספח א'.

31. ביום 14/7/09 פנה המוקד אל קצין החקירות במצ"ח שומרון בבקשה לקבלת עדכון, וביום 20/7/09 פנה המוקד אל קצין רפואה ראשי בבקשה לקבלת העתק תיקו הרפואי של התובע.

העתק הפניות הנ"ל רצ"ב כנספחים ב' ו- ג' בהתאמה.

32. ביום 27/7/09 הודיעו ממצ"ח כי תיקו של התובע נמצא בהליכי חקירה, וביום 5/8/09 הודיעו מהפרקליטות הצבאית לעניינים מבצעיים כי נפתח תיק מצ"ח בנוגע לתלונות התובע כלפי חיילי צה"ל, וכי עם קבלת ממצאי החקירה.

העתק התשובות שלעיל רצ"ב כנספחים ד' ו- ה'.

33. ביום 26/7/09, הודיע ד"ר אלכס אדלר, קצין רפואה בשב"ס, כי יש לנמק את הבקשה בדבר קבלת העתק תיקו הרפואי של התובע.

העתק תשובת ד"ר אדלר מיום 26/7 רצ"ב כנספח ו'

34. ביום 30/7/09 פנה המוקד אל יועמ"ש מקמצ"ר כדי לקבל העתק תיקו הרפואי של התובע שהצטבר שם,

35. בהתאם לבקשת ד"ר אדלר, הועברה אליו ביום 3/8/09 תשובה מנומקת ואולם אז, ביום 5/8/09, ביקש ד"ר אדלר לדעת מדוע מבקשים את כל תיקו הרפואי של התובע!!! ביום 6/8/09 הבהיר המוקד כי זכותו של התובע לקבל את העתק תיקו הרפואי המלא קבוע בחוק, ולכן אין צורך במתן כל נימוק אחר.

העתק פניית המוקד מיום 3/8 רצ"ב כנספח ז', העתק תשובת ד"ר אדלר מיום 5/8/09 רצ"ב כנספח ח' והעתק תשובת המוקד מיום 6/8/98 רצ"ב כנספח ט'.

36. לאחר פניות המוקד שלעיל, ולאחר ששולמה אגרה מתאימה, אושר צילום תיקו הרפואי המלא של התובע משב"ס, והתיק התקבל ביום 29/9/10.

העתק התיק הרפואי רצ"ב כנספח י'.

37. רק ביום 12/4/10 התקבלה תשובת הממונה על המבת"ן ולפיה הוחלט לסגור את התיק הנוגע לטענות כנגד השב"כ בטענה כי לא נמצא לתלונות תימוכין בחומר הבדיקה!

תשובת הממונה על המבת"ן רצ"ב כנספח יא'.

38. בעקבות התשובה שלעיל, פנה המוקד ביום 16/5/10 לממונה על המבת"ן לקבלת חומר החקירה שהצטבר בתיקו של התובע, ואולם ביום 29/6/10 הוא השיב כי חומר החקירה הוא חומר חסוי!!!

העתק הפנייה שלעיל והתשובה רצ"ב כנספחים יב' ו- יג'.

39. חשוב להדגיש, כי על אף חלוף זמן רב מאז הגשת התלונה שלעיל כלפי גורמי צה"ל, ולמרות פניות רבות לקבלת עדכונים, טרם הועברו תוצאות החקירה לידי התובע ו/או למי מטעמו. בשל כך, שומר התובע על זכותו להעלות טענות נוספות ו/או מצטברות ו/או חלופיות בעתיד, לאחר גילוי תיקי החקירה והחומר הרלוונטי לענייניו.

נטל הראיה:

40. התובע יקדים ויטען, כי לא הייתה לו ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו למעשים ו/או המחדלים אשר הביאו לידי נזקיו, וכי נזקיו נגרמו ע"י דבר שלנתבעים ו/או מה מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליו וכי הארוע מתיישב יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

41. על כן, יטען התובע כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

42. לחילופי חילופין יטען התובע, כי מאחר והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין האירוע נשוא התביעה דן ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו לפגיעת התובע נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובע ו/או למי מטעמו, ומאחר וממצאי החקירה שבוצעו מטעם הנתבעת בעקבות האירוע שבנדון ובכללם ממצאי חקירת המבתי"ן ו/או גורמים אחרים הפועלים מטעם הנתבעת מעולם לא בוצעו כראוי וכדין ו/או מעולם לא הושלמו דים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות האירוע לדין, ומאחר שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובע, הרי שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובע, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה, "נזק ראייתי" בכל הקשור להוכחת תביעתו של התובע כנדרש, וכי אי לכך ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

43. מאותה סיבה ממש, התובע שומר לעצמו הזכות להעלות טענות נוספות ו/או חלופיות ו/או מצטברות ו/או משלימות בעתיד, ככל שיגיעו לידי פרטים ו/או עובדות ו/או מסמכים נוספים, בין היתר, ממצאי חקירת הנתבעת ו/או מסמכים אחרים.

הטיעון המשפטי:

44. התובע יטען כי מעשי ו/או מחדלי גורמי הנתבעת, כפי שתוארו לעיל, מגיעים לכדי "תקיפה" ו/או "התעללות" ו/או "עינויי" המנוגדים לדין ושמהווים עוולת רשלנות בפני עצמה.

45. בנוסף, התובע יטען כי הנתבעים התרשלו ורשלנותם התבטאה, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

- א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד לדין ולפקודות ו/או לצווים ו/או להנחיות.
- ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופו ובריאותו של התובע ו/או כלפי חירותו וכן בניגוד להתנהגות חיילים ו/או חוקרים ו/או אנשי רפואה סבירים ומיומנים בנסיבות דומות.
- ג. לא עשו כל שביכולתם לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובע או להקטין אותה.
- ד. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כוח ואיומים נגד התובע ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כח.
- ה. הנתבעים ו/או מי מהם לא דיווחו לממונים על השימוש הלא סביר בכוח מצדם של חלק מהם.
- ו. הנתבעים ו/או מי מהם לא עשו מספיק ו/או לא עשו דבר ו/או לא התערבו למניעת ההתנכלות ו/או ההתעמרות ו/או ההטרדות ו/או ההתעללויות ו/או העינויים ו/או כל הפעולות הפסולות אותם ביצעו.
- ז. הנתבעים ומי מטעמם לא פעלו כפי שאורגן סביר היה פועל בנסיבות המקרה.
- ח. הנתבעים אפשרו את קיומן של התקיפות ו/או ההשפלות ו/או ההתעמרות ו/או ההתעללות ו/או העינויים ו/או האיומים.
- ט. הנתבעים ניצלו את תפקידם על מנת למלא אחרי מאווייהם בניגוד להוראות כל דין ו/או כל הוראות חוק.
- י. התובע לא נבדק ולא קיבל טיפול רפואי ראוי ומתאים בנסיבות העניין;

הפרת חובות חקוקות

- א. התובע יוסיף ויטען כי הנתבעים ו/או חיילים אחרים הפרו חובות חקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וגרמו בכך לנזק לו טוען התובע.
- ב. במיוחד יטען התובע, כי הנתבעים הפרו את החובות החקוקות שבחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: "החוק"), בפקודת המשטרה [נוסח חדש] תשל"א – 1971 (להלן: "הפקודה"), בתקנות המשטרה (הגדרת עבירות על המשמעת) תשט"ו – 1955 (להלן: "התקנות") ובחוק יסוד כבוד האדם וחירותו (להלן: "חוק היסוד"), ובכל דין ו/או חוק ו/או הוראות ו/או הנחיות רלוונטיות אחרות.

ג. ליתר פירוט ומבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, יטען התובע כי הנתבעים הפרו, בין היתר, את החובות שלהלן:

- א. סעיף 379 ו-380 לחוק, האוסר על תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש;
- ב. סעיף 1280(1) לחוק, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כדי לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.
- ג. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק בדבר תקיפה ותקיפה בנסיבות מחמירות.
- ד. סעיף 368ד לחוק, בדבר חובת דיווח על מקרים של פגיעה בחסר ישע.
- ה. סעיף 243 לחוק האוסר מסירת ידיעות כוזבות.
- ו. סעיף 2 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, האוסר כל פגיעה בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם.

אחריות הנתבעת:

46. התובע יטען כי הנתבעים אחראים באחריות שילוחית בגין רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות חקוקות מצידם של החיילים ו/או חוקרי השב"כ, אשר ביצעו את המעשים ו/או המחדלים המתוארים לעיל, וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.

47. עוד יטען התובע כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה מצידם של שלוחי הנתבעים שלעיל, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של שלוחיה הפועלים מטעמה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה;
- ב. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בשמירה על זכויות האוכלוסייה האזרחית בגדה, לרבות שמירה על חייהם, שלמות גופם ורכושם של הפלסטינים, ואיסור הפגיעה בזכויותיהם כאמור;
- ג. הפקידה ביצוע פעולותיה בידי אנשים לא מיומנים ו/או לא מתאימים לתפקיד;
- ד. לא הדריכה כיאות את שלוחיה בהגנה על זכויות אדם בסיסיות במהלך מילוי תפקידם ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן;
- ה. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את הפגיעה הקשה בתובע כמתואר לעיל, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה;
- ו. לא דאגה להבהיר ו/או להסביר ו/או להעביר לכוחות הביטחון הפועלים מטעמה, שלוחיה, את הוראות ו/או הנחיות ו/או נהלים בדבר ליווי עצורים, חקירתם ושמירה על גופם ונפשם.
- ז. לא פעלה כפי שרשות אחראית, זהירה ונבונה היתה פועלת בנסיבות העניין כדי למנוע את האירוע ונזקיו;
- ח. צפתה ו/או היתה צריכה לצפות, שמחדליה יביאו לנזקיהם של התובעים.
- ט. לא חקרה ו/או לא חקרה כראוי ו/או התרשלה בחקירת נסיבות המקרה דן, וגרמו עקב ובגין כך לאי העמדה לדן של המעורבים באירועים המתוארים לעיל.

אי ידיעת כל הפרטים:

48. תביעה זו הוגשה לבית המשפט הנכבד מבלי שהיה מונח בפני התובע מלוא חומר החקירה ו/או המסמכים הנוגעים לנושא התיק, ועל כן הוא שומר לעצמו הזכות לתקן את כתב תביעתו, בין היתר, ע"י הוספת עילות ו/או נתבעים ו/או עובדות.

נזקי התובע:

49. התנהלותם של הנתבעים ושל אורגניהם הייתה, בנסיבות העניין, בלתי אנושית ובלתי מוסרית, ובכל מקרה מנוגדת לדן השורר. הנתבעים פגעו, בין היתר, בכבודו של התובע, בגופו, בביטחונו האישי, בשלוות חייו, בבריאותו ובנפשו, והם התייחסו אליו כאל חפץ

שאינו מבני אנוש, השפילו אותו, ניצלו אותו ואף יצרו איתו תלות אסורה שגרמה לו להישבר ולהגיע למצב של חוסר אונים מוחלט, וזת במלוא מובן המילה!!!!

50. התובע, מאז נעצר בביתו, הרגיש מאויים, מבוהל וחוסר אונים עד אשר הרגיש כי זכויותיו כבן אדם הופקרו ונרמסו ברגל גסה.

51. עקב ובגין האמור לעיל נפגע התובע בגופו ובנפשו, והוא סבל מבעיות בריאותיות, כפי שתואר לעיל, וכן נפשיות המתבטאות בדיכאון מתמשך, חרדה, פחד ובהלה, סיוטים בלילות, עצבנות יתר, מצב רוח ירוד ורגשי השפלה ונחיתות המלווים אותו עד עצם היום הזה.

52. בשל מצבו הכלכלי הקשה של התובע, הוא לא הספיק לערוך חוות דעת אשר תתאר את הנכויות והמוגבלויות שנגרמו לו עקב ובגין האירועים שלעיל, על כן הוא שומר על זכותו להגיש חוות דעת כאמור בעתיד הקרוב.

53. החמור מכל האמור לעיל, הינה הפגיעה החמורה בכבודו של התובע. הנ"ל חי במשך ימים ארוכים באווירה של השפלה, פחד, בהלה וחוסר אונים שאין הדעת יכולה לסבול!!

54. התובע "הופקר" בידיהם של חבורת "פורעי חוק" שניצלו את התובע מחד ואת סמכותם ואת מעמדם מאידך, כדי לפגוע בו על לא עוול בכפו וכדי להביאו ליתן "הודאה" בכל מחיר!!!

55. כמו כן, אמצעי החקירה הפיזיים והנפשיים שנקטו כלפי התובע ע"י צוות החקירה, כמתואר בהרחבה לעיל, הינם אכזריים ופסולים, ומתאימים יותר למשטרים אפלים. אמצעים אלה, שהופעלו במעשים ובמחדלים, הם אכזריים ומשפילים והם נועדו לשם התעללות בתובע במטרה להכאיב לו, להתישו ולשבור את רוחו. בכך פגעו החוקרים בזכותו של התובע לכבוד ולשלמות הגוף ולזכותו המוחלטת שלא להיות נתון להתעללות ועינויים.

56. העובדה כי המדובר הוא במעשי אחראי כלפי חסרי ישע ו/או כלפי אנשים הניתנים למשמורתם ואחריותם, רק מגבירה את חומרת הזוועה וההשפלה שנאלץ התובע לחוות במשך תקופה ארוכה מאוד מאז מעצרו.

57. המעשים והמחדלים שתוארו לעיל הותירו את נפשו של התובע מצולקת, דבר הנלמד מעוגמת הנפש והסבל הנפשי הגדולים אשר פקדו את התובע במהלך המקרה ולאחריו. במעשיהם ו/או מחדליהם רמסו הנתבעים את כבודו של התובע, השפילו אותו ושברו את רוחו.

58. עוולה חוקתית: בית המשפט מתבקש לפסוק לתובע פיצוי בגין נזק כללי על הפגיעה החוקתית בגופו ובכבודו, ובגין עוגמת הנפש הרבה שנגרמה לו.

59. פיצויים עונשיים: כן מתבקש ביהמ"ש לפסוק לתובע פיצויים עונשיים, אשר יהא בהם ביטוי לסלידתה של החברה ושל בית המשפט הנכבד מתופעת התקיפה והביזה וממעשיהם החמורים של החיילים באירוע המתואר לעיל.

60. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק לתובע פיצוי בגין ראשי הנזק המפורטים להלן:

כאב וסבל
הפסדי הכנסה בעתיד
עזרת הזולת בעתיד
הוצאות רפואיות ונסיעות בעתיד

כללי

61. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זו.

62. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם, ביחד ולחוד, לפצות את התובע בגין הנזקים שנגרמו לו, בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, הכל בתוספת הפרשי ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים היום __ לחודש דצמבר לשנת 2010.

מואייד מיעארי, עו"ד
ב"כ התובע